

SZÍNPOMPÁS TAVASZVÁRÁS

Március 20-án „Tavaszcímekkel nyílik kiállítása a Ceglédi Galériában a Dózsa György Honvéd Nyugdíjas Egyesület művészeti alkotókörének.

A csoport 10 évvel ezelőtt alakult, tagjai hivatásos katonák, katonafeleségek, polgári alkalmazottak és nyugdíjasok. Szakmai vezetőjük Matetitsné Szász Gizella, egyike azon népművelőknek, aki évtizedekkel ezelőtt megalapozta városunkban a kézművesség iránti igényt, alapítója többek között a Foltos-Folt Klubnak.

A jubileumi kiállítás kapcsán ültünk le beszélgetni. Amikor az aktív éveiről kérdezem, vége láthatatlanul sorolja élményeit, ötleteit, megvalósított, sikerre vitt terveit. Szemében a lelkesedés lángja éppúgy lobog, mint aktív éveiben.

– 2004-ben, 57 éves voltam, amikor a Kossuth Művelődési Központból nyugdíjba mentem. Én biológia-rajz szakos tanár vagyok, az egri Tanárképző Főiskolán végeztem 1969-ben. 2 és fél évet tanítottam egy gyeken lévő kollégát helyettesítve, majd mikor ő visszajött elkerültem az egri mozihoz dekoratőrnek. Katonatiszt férjemet közben Nyíregyházára helyezték, itt folytattuk az életünket. Az első öt évben itt is mozidekoratőrként dolgoztam, majd a Váci Mihály Művelődési Központban kaptam népművelői állást. Ezekben az években nagy kapcsolati tőkére tettem szert, fantasztikus alkotókat és művészeket ismertem meg. Amikor Ceglédre kerültünk 1987-ben a Kossuth Művelődési Központban folytattam a munkám, ahol már a

gyerekekkel is kapcsolatba kerültem. A külterületi iskolákba rendszeresen jártam kézműves foglalkozásokat tartani Csíbor Pál gépkocsivezető kollégámmal. Ő ezeken az alkalmakon kisfilmeket vetített a diákoknak. Később, már nem győztem a 160 gyerek foglalkoztatását, hiszen a feladat csak gyűlt folyamatosan. Ezért úgy oldottam meg, hogy minden egyes foglalkozásról szakszerű leírást készítettem a pedagógusoknak, és kiszabva, bezacskózva gyerekenként elküldtem nekik. Pali kivitte, vetített s a pedagógus akkor csináltatta meg a tanulókkal a leírat alapján a figurát, amikor Ő akarta. Az alapanyagon mindenféle textúrájú dolgot kell érteni, a papírtól a vászonig. Ma már ez furcsán hangzik, hiszen az internetről hatalmas mennyiségben juthat

mindenki szabásmintákhoz, kreatív ötletekhez, filmekhez, a szakkörök, táborok egymást érik, de 30-40 évvel ezelőtt még nem így volt. Azután, ahogy telt-múlt az idő, megkaptam a művelődési központ kiscsoportjait is. Itt kapóra jött az, hogy biológia szakos pedagógus vagyok, mert például növényvédő-, gomba- és gyógynövényismereti tanfolyamokat szerveztem, sőt madármegfigyelő tábort. Közben Farkas Katika létrehozta a Kuckó tábort s attól kezdve minden nyaramat ott töltöttem. A kézműves vonalat folytatva kosárfonótábort szerveztem felnőtteknek, és éveken át nagy kereslet volt iránta, csakúgy, mint a foltvarró tábor iránt. Farkas Kati kolléganőmmel a hátrányos helyzetű iskolák pedagógusainak szerveztünk olyan képzést, ahol a textilfestéstől kezdve a papírmunkákon keresztül, agyagozásig, tűz-zománc technikától a foltvarrásig számtalan technikát érintettünk. Emlékszem Rónai Gábor volt az egyedüli férfi pedagógus. De nem csak számukra nyertünk pénzt, magam is részt tudtam venni kézműves oktatáson. Itt a foltvarró foglalkozást Lengváriné Bárány Mária tanította. Ez a technika nagyon megtetszett nekem. Barnóth Zoltán kollégám biztatására megalapítottam a foltvarró kört, mely később Folton-Folt Klubbá

alakult, s mai napig működik.

Rengeteg mindennel foglalkoztam, alig hagyva magamnak szabadidőt. Nekem úgy telt az év utolsó napja is, hogy Szilveszterkor délutánba nyúlóan a gyerekekkel kézműveskedtem. Mindennek a tempónak az lett a vége, hogy nyugdíjazásom előtt egy évvel beteg lettem, s már nem is tudtam visszamenni dolgozni...

– A betegséged ellenére azért még visszahúzott a szíved.

– Igen, a foltvarró körbe. Onnan azért nagyon nehéz volt „kilépni”. Gazdag alkotói munka, empátia jellemezte a közösséget. Tudtunk örülni egymás sikerének. Melegszívű kis közösség jött össze. Évekig alkottunk még együtt.

– Hatalmas tettvágyadat mi sem bizonyítja jobban, hogy tíz évvel ezelőtt megalapítottad a Honvéd Művészeti Alkotókört. Mi motivált ennek létrehozásában?

– Hát elsősorban a férjem. Ő gondolt arra, hogy olyan jó lenne, ha a honvéd nyugdíjas egyesület hölgy tagjainak is lenne lehetősége a foltvarrásra. Harmat Kató és Szabóné Erzsike, a Folton-Folt Klub tagjai segítettek az indulásnál. Mi hárman sokáig „kétlaki” életet éltünk, tagjai voltunk mindkét csoportnak. Ma már kizárólag az egyesület nyugdíjasaival foglalkozom. Azonban a kezdeti foltvarrás

azóta már kibővült, hiszen tagjaink gyönyörűen kötnek, horgolnak, gobelint varrnak, sokan mesterei a keresztsemmes hímzésnek. Rendszeresen bemutatjuk a nagyközönségnek a munkáinkat, elsősorban az évszakokhoz kapcsolódva.

– Mit láthatnak a látogatók a jubileumi tárlaton?

– A falakat patchwork takarók és gobelin képek díszítik majd, de lesznek képfestő terítők, párnák, kötött és horgolt játékok, textil figurák. A dinoszaurusztól a maciig. A gyerekek annyira imádják ezeket a jószágokat! Mivel Húsvét is beleesik a tárlat idejébe, ezért tojásfát készítünk, nyuszik, csibék köszöntik az ünnepet. Nagypénteken délelőtt pedig kézműves foglalkozásra várjuk a gyerekeket a kiállítóterembe.

Kozl